

Qui introduirà en l'Església la defensa de la dona a l'estil de Jesús?

Dv, 5/04/2019 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

5è de Quaresma. Cicle C

Barcelona, 7 d'abril de 2019

És sorprenent veure Jesús rodejat de tantes dones: amigues entranyables com Maria Magdalena o les germanes Marta i Maria de Betània; seguidores fidels com Salomé, mare d'una família de pescadors; dones malaltes; prostitutes de poble o senzilles mares de família. De cap profeta s'ha dit una cosa semblant.

Què trobaven en Jesús aquestes i altres dones? Perquè les atreïa tant? La resposta que ofereixen els evangelis és prou clara i eloqüent. Jesús les mira amb ulls diferents, les tracta amb una tendresa i respecte desconeguts, defensa la seva dignitat, les acull com a deixebles. Ningú fins aleshores les havia tractat així.

Com les veia i les jutjava la gent? La gent les veia com a font i causa d'impuresa ritual. Les tenia per l'esca del pecat. Trencant prejudicis i tabús, Jesús s'apropa a elles sense cap temor, les accepta a la seva taula, fins i tot, es deixa acariciar per una prostituta agraïda.

Com les consideraven els homes? Com ocasió i font de pecat i desordre. Des de menuts se'ls prevenia i advertia per no caure en les seves arts de seducció. Curiosament i en contra d'aquest prejudici, Jesús carrega l'accent en la responsabilitat personal dels homes i diu: "Tot aquell que mira una dona amb mala intenció ja ha comès adulteri en el seu cor."

S'entén bé la reacció de Jesús quan li presenten una dona sorpresa en adulteri amb intenció d'apedregar-la com manava la llei jueva. De l'home no se'n diu res. Ni se'n parla! És el que solia passar sempre en aquella societat masclista: es condemna i es lapida la dona perquè ha deshonrat la família i -oh paradoxa!- es

disculpa, amb sospitosa facilitat, l'home.

Com reacciona Jesús? Jesús no suporta la hipocresia social construïda i defensada pel domini exclusiu i abusi dels homes, dels mascles. Amb senzillesa i contundència admirables, Jesús accentua la veritat, la justícia i la compassió. Els hi diu: "El que estigui sense pecat que llenci la primera pedra." Els rabiüts acusadors es van retirant avergonyits. L'Evangeli remarca "començant pels més vells." Saben de sobres que ells són els més responsables dels adulteris que es cometien en aquella ciutat.

Jesús s'adreça a aquella dona humiliada pels mascles acusadors i li parla amb respecte i tendresa: "Tampoc jo no et condemno. Segueix el teu camí i d'ara en endavant no pequis més." Què volen dir aquestes paraules? Què signifiquen realment? Signifiquen i expressen que Jesús confia en aquella dona. Jesús li desitja el millor. Jesús l'anima a no pecar.

Però -i fixem-vos bé en això- dels llavis de Jesús no en surt ni en sortirà cap condemna explícita i humiliant. I jo pregunto: Qui ens ensenyarà avui a mirar la dona amb els ulls de Jesús? Qui introduirà en l'Església i en la societat la veritat, la justícia, i la defensa de la dona seguint l'estil i el tarannà de Jesús?

Hem de ser més receptius, més compromesos, més pràctics i més generosos. Jesús no condemna a la dona. Jesús despenalitzava l'adulteri. I el més fort: Jesús desemmascara la hipocresia dels professionals de la religió, un col·lectiu en el que abunden els censors sense pietat quan es tracta dels pecats i delictes dels altres i, a la vegada, amaguen aquests mateixos pecats i delictes quan els cometien els dirigents religiosos.

Això passava en temps de Jesús i segueix passant ara. Una mentalitat i una pràctica a la que planta cara el **papa Francesc**. I nosaltres, quin paper hi juguem aquí? També fem l'hipòcrita? Com tractem la dona, nosaltres?

Josep Llundell